

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/24/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714214366
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6714214366.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej, členiek senátu JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Miriam Boborovej Sninskej v právnej veci žalobcu I. C. s miestom podnikania Z.R. XXXX/XX, XXX XX F., IČO:46 082 166, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Krnáč, s. r. o. so sídlom LUX RESIDENCE 11. poschodie, Námestie Slobody 2, 974 01 Banská Bystrica, IČO:47 232 93 proti žalovanému AUTO SLOVÁK, s. r. o. so sídlom Lihoveckého 1842/8, 960 01 Zvolen, IČO:36 033 693, zastúpenému advokátkou JUDr. Michaelou Maňuchovou so sídlom Osloboditeľov 2585/5, 962 21 Lieskovec, o zaplatenie 19.344,38 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 12Cb/27/2014-263 zo dňa 7.novembra 2017 takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 12Cb/27/2014-263 zo dňa 7.novembra 2017 mení tak, že žalobu zamieťa.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v konaní pred súdom prevej inštancie.

III. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 19.344,38 eur s 9,15% úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 18.7.2014 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi 100% trov konania.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca si žalobou zo dňa 7.10.2014 uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie sumy 19.344,38 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že žalovaný prijal dňa 25.11.2013 do opravy motorové vozidlo D. G. EVČ F. XXX X. VIN:U., ktoré bolo poškodené z dôvodu dopravnej nehody. Oprava vozidla bola na základe žalobcom uzatvoreného havarijného poistenia v poisťovni Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. Bratislava zlikvidovaná v rámci uzatvoreného poistenia. Predpokladaný termín ukončenia opravy motorového vozidla bolo zo strany žalovaného podľa zákazkového listu č. 502530 zo dňa 25.11.2013 určený na deň 6.12.2013, predpokladaná cena opravy bola 7.000,--eur. Žalobca ďalej uviedol, že z dôvodu, že opravu nebolo možné zo strany žalovaného vykonať v predpokladanom čase a za predpokladané náklady, bol podľa zákazkového listu zo dňa 10.4.2014 posunutý termín ukončenia opravy na deň 31.1.2014 a cena zvýšená na sumu 16.000,--eur. Cenu opravy žalovaný vyfakturoval faktúrou č. 940124 zo dňa 5.2.2014, splatnou dňa 19.2.2014 na sumu 13.928,13 eur s DPH, 11.606,77 eur bez DPH. Oprava bola ako škoda na motorovom vozidle žalobcu zlikvidovaná zo strany poisťovne žalobu podľa doložených dokladov za opravu a poistné plnenie z predmetnej poistnej udalosti. Po odrátaní spoluúčasti žalobcu vo výške 580,34 eur, bola suma 11.026,44 eur, zo strany poisťovne žalobcu poukázaná priamo na bankový účet žalovaného.

Žalobca v konaní tvrdil, že nebol spokojný s kvalitou prevedenej opravy motorového vozidla, preto opakovane odmietol motorové vozidlo od žalovaného prevziať a žiadal ho o riadne vykonanie opráv. Dňa 23.2.2014 došlo v prevádzke žalovaného k požiaru, spôsobeného doposiaľ nestotožneným páchatelom, ktorým požiarom došlo k úplnému zničeniu motorového vozidla žalobcu. Žalobca má za to, že za poškodenie jeho motorového vozidla, ktoré bolo zo strany žalovaného riadne prevzaté do opravy a ktoré bolo úplne zničené požiarom v prevádzke žalovaného, nesie žalovaný zodpovednosť v zmysle príslušných právnych predpisov. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný predmetnú udalosť - vzniknutý požiar oznámil poisťovni žalovaného, zo strany ktorej došlo k poukázaniu poistného plnenia vo výške 16.179,24 eur v prospech spoločnosti Volkswagen Finančné služby, s. r. o., t. j. leasingovej spoločnosti žalobcu, prostredníctvom ktorej žalobca financoval nadobudnutie motorového vozidla. Z uvedeného dôvodu si žalobca od žalovaného uplatňuje nárok na náhradu škody s poukazom na ust. § 540 ods. 2, § 533 ods. 1, § 373, 378 Obchodného zákonníka. Žalobca si uplatnil náhradu škody vo výške 19.344,38 eur pozostávajúcu zo zaplatenej časti kúpnej ceny za motorové vozidlo vo výške 13.354,18 eur, ktorá pozostáva z akontácie zaplatenej zo strany žalobcu vo výške 8.400,--eur, zo zaplatených úverových splátok č. 1 - 14 vo výške 4.954,18 eur (14 x 353,87 eur), nákladov súvisiacich s predčasným ukončením leasingovej zmluvy vo výške 951,20 eur (poplatok za stanovenie úveru predčasne splatným podľa Sadzobníka), nákladov spojených so zabezpečením náhradného vozidla z dôvodu neúmerného predlžovania doby opravy vo výške 5.031,--eur.

3. Okresný súd Zvolen rozsudkom č. k. 12Cb/27/2014-179 zo dňa 27.5.2016 žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 41Cob/269/2016-234 zo dňa 31.5.2017 rozsudok Okresného súdu Zvolen zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, keď mu nariadil posúdiť aktívnu legitímáciu žalobcu., s tým, že okresný súd nesprávne právne posúdil vec.

4. Súd prvej inštancie uviedol, že vzhľadom na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým je viazaný sa opakovane zaoberal aktívnou legitímáciou žalobcu a právnym posúdením veci. Žalobca k odvolaniu proti prvoinštančnému rozsudku doložil zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, z ktorej vyplýva, že žalobca bol aktívne legitimovaný na podanie žaloby.

5. Na pojednávaní dňa 7.11.2017 doložil Prehlásenie o ukončení zmluvy, z ktorého vyplýva, že zmluva o autokredite bola ukončená z dôvodu splnenia úveru s príslušenstvom, čím došlo k zániku zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k predmetu financovania. Na základe toho sa žalobca stal vlastníkom predmetného motorového vozidla.

6. Súd prvej inštancie na základe zmluvy o zabezpečovacom prevode práva a prehlásení o tom, že zmluva o autokredite bola ukončená, posúdil opakovane aktívnu legitímáciu žalobcu na základe nariadenia krajského súdu a zistil, že žalobca je vlastníkom motorového vozidla, preto je aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Súd zodpovednosť žalovaného posúdil podľa zmluvy o skladovaní vecí, skúmal zodpovednosť žalovaného za vzniknutú škodu, ktorá vznikla v dôsledku toho, že žalobca si u neho dal opraviť motorové vozidlo a u žalovaného došlo k požiaru, pri ktorom toto vozidlo bolo znehodnotené. Súd uviedol, že žalobca nebol opakovane spokojný s opravou motorového vozidla, preto si ho v autoservise neprevzal. Žalovaný výsluchom svedka B. preukazoval to, že telefonicky bol vyzývaný na prevzatie motorového vozidla, preukazoval to výpisom hovorov, avšak písomná výzva na prevzatie vozidla žalobcovi doručená nebola. Táto skutočnosť však podľa názoru súdu nemá vplyv na to, že žalovaný nebol spokojný s opravou motorového vozidla, preto mal právo si toto vozidlo v stanovenom čase neprevziať. Súd ďalej uviedol, že v rámci náhrady škody je potrebné skúmať príčinnú súvislosť, ktorá tu existuje. Neboli podľa názoru súdu preukázané skutočnosti, že porušenie povinnosti bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť. Žalobcovi vznikla škoda v časti zaplatenej kúpnej ceny za motorové vozidlo vo výške 13.354,18 eur, náklady spojené s predčasným ukončením leasingovej zmluvy vo výške 959,20 eur, náklady na zabezpečenie náhradného vozidla z dôvodu neúmerného predlžovania doby opravy vo výške 5.031,--eur, preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 19.344,38 eur. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal strane, ktorá mala v konaní úspech právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

7. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý uviedol, že odvolanie podáva z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ CSP. Súd nielenže nesprávne vyhodnotil skutkové okolnosti, ale zabudol na niektoré dôkazy predložené žalovaným preukazujúce

opak jeho záverov, teda dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Prvostupňový súd sa ani neriadil uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/269/2016, ktorým bolo jeho prvé rozhodnutie zrušené. Odvolací súd nariadil prvostupňovému súdu zaoberať sa skutočnosťami, ktorými sa bránil, teda, že dielo vykonal riadne a včas, čo vyplýva zo skutočnosti, že mu poisťovňa uhradila a uznala celú faktúru. Súd mal vykonať dokazovanie k tvrdeniu žalobcu, že dielo nebolo vykonané kvalitne, bude zisťovať, či žalobca reklamoval vady diela, vykonávať dokazovanie k tomu, či žalovaný vyzýval žalobcu na prevzatie diela a mal sa zaoberať predpokladmi vzniku škody v zmysle ust. § 373 Obchod. zákonníka, samotnou výškou škody, prípadne zisťovať, či na strane žalovaného neexistujú okolnosti vylučujúce zodpovednosť. Prvostupňový súd nič z tohto neurobil, nevykonal ani jednu uloženú povinnosť danú mu uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici. Súd nevykonal požadované dokazovanie, vykonaným dôkazom nevenoval pozornosť, žalovaný má za to, že súd sa dopustil vážnych chýb, preto rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd dospel na základe vykonaných, (nevykonaných) dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, hlavne je takého rozhodnutie predčasné. Uviedol, že poisťovňa poskytla plnenie, ktoré krylo hodnotu vozidla, teda náhradu škody, ktorá vznikla vlastníčkovi. Žalovaný bol aj je poistený pre prípad náhrady škody, ktorá podľa neho bola vlastníčkovi uhradená. Žalobca žiada ako náhradu škody časť kúpnej ceny za motorové vozidlo vo forme akontácie a vo forme vyplatených splátok úveru. Vystáva tu otázka, či naozaj táto škoda vznikla a ak, v akej výške, ak poisťné plnenie krylo celú hodnotu vozidla. Sám žalobca vo svojom návrhu uvádza, že poisťovňa uhradila leasingovej spoločnosti - vlastníčkovi vozidla sumu 16.179,24 eur, čo bola suma, ktorá predstavovala reálnu hodnotu motorového vozidla v čase vzniku škody, ako to z listu poisťovne vyplýva. Zo zmluvy o Autokredite uzatvorenej medzi žalobcom a Volkswagen finančné služby Slovensko, s. r. o. vyplýva, že mu bol poskytnutý úver iba 12.600,--eur. Nie je preto zrejmé, či bola suma 16.179,24 eur správne poukázaná leasingovej spoločnosti. Rovnako nie je úplne zjavné, keďže hodnota vozidla sa znížila zo sumy 21.000,--eur na sumu 16.200,--eur, či skutočne niekedy motorové vozidlo dosahovalo takú hodnotu, keď v priebehu pár mesiacov sa hodnota znížila o 1/4.

8. Žalovaný uviedol, že súd sa nezaoberal výškou škody, a tým, či je skutočne žalobca legitimovaný k takejto škode, a ak už je aktívne legitimovaný, aká skutočná škoda mu vznikla, preto považuje rozsudok za nedostatočne a nepreskúmateľne odôvodnený s tým, že v tejto časti súd odôvodnil rozsudok jednou vetou. Ďalej uviedol, že má za to, že vykonaním diela zhotoviteľom diela a neprevzatím diela objednávateľom napriek výzve zhotoviteľa zaniká zodpovednosť podľa ust. § 540 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zmluva o dielo zanikla zhotovením diela a jeho odovzdaním. Žalovaný vyzýval žalobcu na prevzatie diela a umožnil mu nakladať s predmetom diela. Zmluva o dielo týmto bola riadne ukončená. Poukázal na rozhodnutie, podľa ktorého „objednávateľ je povinný objednané dielo prevziať. Ak objednávateľ neprevzme vykonané dielo riadne a včas, dostáva sa do omeškania. Pokiaľ objednávateľ nevyužije právo odstúpiť od zmluvy, je povinný dielo prevziať, aj keď je odovzdané oneskorene“ (Zo Súdnej praxe 2004, č. 6).

9. Žalovaný ďalej uviedol, že podľa názoru súdu žalobca si toto vozidlo v autoservise neprevzal napriek tomu, že bol na prevzatie vyzývaný, pretože nebol spokojný s opravou motorového vozidla, na čo mal podľa súdu právo. Podľa žalovaného po celý čas konania žalobca nepreukázal, že by vozidlo po oprave malo vady. Rovnako ako nepreukázal akúkoľvek reklamáciu, nespokojnosť s vykonanou opravou. O tejto skutočnosti svedčí podľa názoru žalovaného, aj to, že poisťovňa uznala vykonanú opravu a v celosti faktúru za vykonanú opravu uhradila. Z výsluchu zástupkyne leasingovej spoločnosti vyplynulo, že žiadne vady diela žalobca nereklamoval, ani telefonicky, emailom, či písomne. Žalovaný poukázal na zmluvu v Autokredite, kde sa ukladá povinnosť žalobcovi o vadách vykonávaných opráv leasingových spoločnosť bezodkladne informovať. Odvolací súd práve tieto skutočnosti nariadil prvostupňovému súdu opätovne skúmať, tieto však ani náznakom súd nepreskúmal, postačilo mu tvrdenie žalobcu. Žalovaný uviedol, že bol predložený súdu interný záznam z vykonávania opravy z autorizovaného počítačového systému, do ktorého žalovaný nemôže vstupovať bez súhlasu hlavného administrátora, t. j. ŠKODA Auto Slovensko. Takýto zásah by znamenal porušenie dealerskej zmluvy, a to si žalovaný nemôže v žiadnom prípade dovoliť. Tento dôkaz jasne preukázal, že žalobca nikdy vady diela nereklamoval. Ďalej uviedol, že žalobca si mal zdokumentovať vady diela, žalobca sa dostavil do prevádzky žalovaného pred dokončením diela - opravy vozidla na bežnú kontrolu postupu prác, dokonca pred prítomnými zamestnancami žalovaného sa vyjadril, že vozidlo vyzerá lepšie ako pred opravou, a to oprava nebola dokončená. Po dokončení diela sa už žalobca do prevádzky žalovaného nedostavil, napriek tomu bol podľa svojho tvrdenia s vykonaným dielom nespokojný. Ďalej uviedol, že žalobca bol počas návštevy u

žalovaného upozornený, že poisťovňa nepreplatí spoluúčasť a DPH, a on je povinný túto časť uhradiť. Od vtedy žalobca nedvíhal telefón a bol nekontaktný.

10. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

11. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie vyjadreným v napadnutom rozsudku, má za to, že rozsudok je zákonný, nakoľko súd sa dôkladne oboznámil so skutkovým stavom veci, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s procesnými zásadami, t. j. každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Súd prvej inštancie sa po vrátení veci zo strany odvolacieho súdu dôkladne riadil právnym názorom Krajského súdu v Banskej Bystrici vyjadreným v uznesení sp. zn. 41Cob/269/2016 zo dňa 31.5.2017. Uviedol, že v priebehu konania viackrát poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal to, že by žalobcu vyzýval k prevzatíu opraveného motorového vozidla a to svoje tvrdenie doposiaľ nepodložil relevantným dôkazom. Ďalej uviedol, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že dňa 25.11.2013 prijal žalovaný motorové vozidlo do opravy, pričom podľa zákazkového listu predpokladaný termín opravy bol určený žalovaným na deň 6.12.2013, predpokladaná cena opravy na 7.000,--eur. V priebehu opravy vyplynuli ďalšie skutočnosti, ktoré odôvodňovali predĺženie termínu opravy na deň 31.1.2014, ako aj navýšenie ceny opravy na 16.000,--eur, napriek uvedenému nebol termín opravy žalovaným dodržaný a predmetné vozidlo nebolo opravené riadne a včas. Žalobca napriek tomu, že sa viackrát osobne zastavil u žalovaného iniciatívne, aby sa informoval na priebeh opravy, motorové vozidlo od žalovaného neprevzal a nevykonal ani skúšobnú jazdu na údajne opravenom vozidle. Následne dňa 23.2.2014, takmer po mesiac žalovaným uvedenom termíne opravy (31.1.2014) došlo v prevádzke žalovaného k požiaru, ktorý zapríčinil doteraz nestotožnený páchatel', pričom pri tomto požiaru bolo poškodené predmetné motorové vozidlo. Z dôvodu vzniknutej škody na tomto vozidle poukázala poisťovňa žalovaného poistné plnenie veriteľovi žalobcu spoločnosti Volkswagen finančné služby, z čoho je zrejmé, že žalobca v konaní preukázal naplnenie všetkých zákonných predpokladov nevyhnutných na vyodenie zodpovednosti žalovaného za spôsobenú škodu, keď preukázal, že žalovaný porušil svoje povinnosti zo záväzkového vzťahu tým, že v právnej pozícii skladovateľa neodvrátil spôsobenie škody na predmetnom motorovom vozidle, ktoré mu bolo odovzdané do opravy. Žalobca súdu preukázal skutočnú škodu, ktorá mu porušením týchto povinností zo strany žalovaného vznikla, ktorú podrobne vyčíslil v samotnom žalobnom návrhu. Preukázal tiež príčinnú súvislosť medzi porušením povinností zo strany žalovaného a škodou, ktorá žalovanému vznikla. Je nepochybné, že pokiaľ by žalovaný zodpovedne a so starostlivosťou vykonával svoje povinnosti ako skladovateľ, ku škode by nikdy nebolo došlo. Má za to, že samotná zodpovednosť žalovaného je preukázaná poisťovňou žalovaného, ktorá z dôvodu poškodenia vozidla plnila veriteľovi žalobcu. Pokiaľ by zodpovednosť žalovaného nebola daná, určite by nedošlo k plneniu zo strany poisťovne žalovaného. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

12. Žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobcu uviedol, že trvá na tom, že žalobca nie je aktívne legítimovaný na náhradu škody, ktorá spočíva v hodnote vozidla, a ktorá bola správne poukázaná vlastníčkovi vozidla spoločnosti Volkswagen finančné služby Slovensko, s.r.o. Ďalej uviedol, že preukázal, že oprava bola vykonaná dňa 5.2.2014 a v tento deň bola odovzdaná faktúra do poisťovacej spoločnosti. Výsluchom svedka B. žalovaný preukázal, že žalobca si vozidlo neprevzal napriek tomu, že vedel, že vozidlo je opravené a na prevádzke sa už neukázal. Výsluchom svedka, zamestnanca leasingovej spoločnosti žalovaný preukázal, že v leasingovom spise nie je žiadna zmienka o reklamácii väd, resp. nespokojnosti s opravou. Žalovaný má za to, že vyvrátil svoju zodpovednosť za náhradu škody. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

13. Žalobca vo vyjadrení z 11.5.2018 uviedol, že s problematikou aktívnej legítimácie sa súd prvej inštancie vysporiadal v bode 19 odôvodnenia rozsudku. Ďalej uviedol, že dôkazné bremeno o existencii liberačných dôvodov znáša žalovaný, pričom žalobca má za to, že žalovaný toto dôkazné bremeno neuniesol, práve neopak žalobca v konaní právne presvedčivým a vierohodným spôsobom preukázal súdu prvej inštancie skutočnosti uvádzané v žalobnom návrhu. Uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

14. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa § 34 CSP prejednal odvolanie žalovaného v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP. Vzhľadom na to, že sa súd prvej inštancie neriadil právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v uznesení č. k. 41Cob/269/2016-234 z 31.5.2017, nariadil odvolací súd pojednávanie v súlade s § 385 ods. 1 CSP.

15. Na pojednávaní právna zástupkyňa žalovaného uviedla, že všetko podstatné už uviedla v podanom odvolaní, ako aj v ďalších vyjadreniach a trvala na tom, že súd prvej inštancie v konaní po zrušení rozhodnutia odvolacím súdom nevykonala nič z toho, čo by bolo odvolacím súdom uložené.

16. Právny zástupca žalobcu uviedol, že v celom rozsahu považuje rozsudok súdu prvej inštancie za zákonný, súd postupoval v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, vykonal všetky dôkazy tam uvedené, dospel k správne názoru, že žalobca má nárok na náhradu škody v žalovanej výške 19.344,38 eur.

17. Na otázku odvolacieho súdu ako žalobca preukazuje, že nebol spokojný s opravou vozidla, a preto si ho od žalovaného neprevzal, uviedol, že komunikoval s pánom Orlaiom, ktorý túto opravu vykonával a mal na starosti toto motorové vozidlo. Keď s ním komunikoval osobne v sídle žalovaného tvrdil mu, že musia doladiť predné časti oplechovania vozidla a prevodovka nie je v takom stave, aby mohol absolvovať skúšobnú jazdu, pán B. povedal, že ho budú kontaktovať, keď nedostatky odstránia aj ohľadne skúšobnej jazdy, kontaktoval ho len pán G., konateľ žalovaného o tom, že auto v areály žalovaného zhorelo.

18. Na otázku, ako si vysvetľuje, že poisťovňa Allianz uhradila žalovanému faktúru za opravu vozidla bez sumy spoluúčasti a DPH uviedol, že toto si sám nevie vysvetliť, nakoľko poisťovňa faktúru uhradila a vozidlo sa v areály žalovaného naďalej opravovalo. Je divné, že faktúra bola vystavená 5.2.2014 a uhradená poisťovňou už 6.2.2014.

19. Na otázku, prečo nespísal so žalovaným reklamáciu a nevytkol mu vady diela, ktoré považoval za nevykonané včas, uviedol, že to nepovažoval za potrebné, keďže žalovaný je autorizovaným predajcom a servisom na motorové vozidlá ŠKODA. Zároveň uviedol, že po týchto skúsenostiach by tak urobil.

20. Na otázku, na základe čoho si uplatňuje náklady spojené so zabezpečením náhradného vozidla vo výške 5.031,--eur až do 22.4.2014 napriek tomu, že mu poisťovňa uhradila na základe poisťovnej zmluvy sumu 165,95 eur za prenájom náhradného motorového vozidla uviedol, že má za to, že žalovaný mu mal poskytnúť náhradné motorové vozidlo ako autorizovaný autoservis a prečo si ich uplatňoval až do 22.4.2014 uviedol, že k tomu sa už vyjadriť nevie. Uviedol, že keby malo byť toto vozidlo po zhorení opravované, tak by muselo byť vynaložených 50 až 60 tisíc eur. Vrak, ktorý mu bol vrátený po zhorení auta v hodnote 1.778,--eur predal za cca 2.000,--eur.

21. Na otázku, ako preukazuje časť nároku vo výške 13.354,18 eur, právny zástupca žalobcu uviedol, že táto suma vyplýva zo zmluvy o autokredite, kde klient uhradil časť kúpnej ceny vo výške 40% priamo, a to 8.400,--eur, a ďalej 14 splátok po 353,87 eur, ktoré tiež klient uhradil. Čo sa týka sumy 959,20 eur, takýto poplatok za stanovenie úveru predčasne splatného si podľa sadzovníka uplatnila aj leasingová spoločnosť.

22. Na otázku súdu, či žalobca urobil krok k tomu, aby vyzval žalovaného na vrátenie predmetného vraku po poisťovnej udalosti uviedol, že prišiel do sídla žalovaného, lebo mu bolo povedané, že by bolo vhodné vrak odstrániť, tak na základe odťahovej služby tento vrak zobral.

23. Právny zást. žalobcu uviedol, že doklad o reklamovaní vady vozidla nemá, lebo ho neprevzal, stále bolo vo fáze opravy, preto nemohol na ňom nič reklamovať a na otázku, ako si vysvetľuje, že poisťovňa uhradila žalovanému opravu tohto vozidla uvádza, že toto si nevie vysvetliť, pretože sa to stalo hneď na druhý deň po vystavení faktúry a nebol tam prizvaný žiadny technik, resp. likvidátor poisťovne, pretože o tom by musel mať žalobca vedomosť.

24. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil, žalovaný navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

25. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca si uplatnil náhradu škody vo výške 19.344,38 eur pozostávajúcu zo zaplatenej časti kúpnej ceny za motorové vozidlo vo výške 13.354,18 eur, ktorá pozostáva z akontácie zaplatenej zo strany žalobcu vo výške 8.400,--eur, zo zaplatených úverových splátok č. 1 - 14 vo výške 4.954,18 eur (14 x 353,87 eur), nákladov súvisiacich s predčasným ukončením leasingovej zmluvy vo výške 951,20 eur (poplatok za stanovenie úveru predčasne splatným podľa Sadzobníka), nákladov spojených so zabezpečením náhradného vozidla z dôvodu neúmerného predlžovania doby opravy vo výške 5.031,--eur.

26. Podľa § 540 ods. 2 Obchod. zákonníka za vec prevzatú od objednávateľa do opatrovania za účelom jej spracovania pri vykonávaní diela alebo za účelom jej opravy alebo úpravy zodpovedá zhotoviteľ ako skladovateľ.

27. Podľa § 533 ods. 1 Obchod. zákonníka skladovateľ zodpovedá za škodu na skladovanej veci, ktorá vznikla po prevzatí veci, a to až do jej vydania, ibaže túto škodu nemohol odvrátiť pri vynaložení odbornej starostlivosti.

28. Podľa § 373 Obchod. zákonníka kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahraďiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

29. Podľa § 376 Obchod. zákonníka poškodená strana nemá nárok na náhradu škody, ak nesplnenie povinností povinnej strany bolo spôsobené konaním poškodenej strany alebo nedostatkom súčinnosti, na ktorú bola poškodená strana povinná.

30. Podľa § 378 Obchod. zákonníka škoda sa nahrádza v peniazoch; ak však o to oprávnená strana požiada a ak to je možné a obvyklé, nahrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

31. Podľa § 379 veta prvá Obchodného zákonníka ak tento zákon neustanovuje inak, nahrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

32. Jedným z dôvodov, prečo odvolací súd pôvodný rozsudok súdu prvej inštancie zrušil bola obrana žalobcu, že má aktívnu legitímáciu na podanie žaloby. Preto odvolací súd nariadil súdu prvej inštancie v ďalšom konaní skúmať aktívnu legitímáciu žalobcu. Žalobca na podporu svojho tvrdenia, že má aktívnu legitímáciu, predložil Prehlásenie o ukončení zmluvy, podľa ktorého veriteľ - Volkswagen finančné služby Slovensko, s. r. o. predkladá klientovi prehlásenie k Zmluve o Autokredite č. XXXXXX a prehlasuje, že zmluva bola ukončená z dôvodu splatenia úveru s príslušenstvom, čím došlo 21.4.2014 k zániku zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k predmetu financovania, na základe čoho sa držiteľ I. C. dňom 21.4.2014 stal vlastníkom predmetu financovania.

33. Vzhľadom na uvedené prehlásenie o ukončení zmluvy dospel odvolací súd k záveru, že žalobca v čase podania žaloby aktívnu legitímáciu mal.

34. Okrem skúmania aktívnej legitímácie odvolací súd v zrušujúcom uznesení nariadil súdu prvej inštancie zisťovať, či žalobca reklamoval vady diela - motorového vozidla, keď v konaní tvrdil, že nebola oprava vykonaná riadne a tiež sa mal zaoberať predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle ust. § 373 Obchod. zákonníka, výškou samotnej škody, prípadne zisťovať, či na strane žalovaného neexistujú okolnosti vylučujúce zodpovednosť a aplikovať správnu právnu normu. Napriek právnomu názoru vyslovenému odvolacím súdom, súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku v odseku 19 len uviedol, že žalobca opakovane nebol spokojný s opravou motorového vozidla, preto si ho v autoservise neprevzal, a pretože nebol spokojný s opravou vozidla, mal právo toto motorové vozidlo si v stanovený čas neprevziať a súd prvej inštancie nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť, preto žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

35. Zodpovednosť za škodu je objektívnou zodpovednosťou, kde pre vznik zodpovednosti sa nevyžaduje zavinenie. Predpokladom pre vznik zodpovednosti je porušenie povinností zo záväzku (alebo inej právnej povinnosti stanovenej v Obchodnom zákonníku), vznik škody a príčinná súvislosť medzi vznikom

škody a porušením povinnosti. Existenciu týchto predpokladov musí preukázať poškodený. Pre vznik zodpovednosti za škodu podľa § 373 sa vyžaduje porušenie povinností z obchodného záväzkového vzťahu alebo porušenie inej právnej povinnosti stanovenej v Obchodnom zákonníku. Škodou sa rozumie skutočná škoda, ako majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu oproti majetkovému stavu pred škodnou udalosťou a ušlý zisk ako zisk, ktorý by bol poškodený dosiahol, keby nebola nastala škodná udalosť. Zodpovednosť je daná len vtedy, keď vzniknutá škoda je v príčinnej súvislosti s porušením povinností (kauzálny nexus). Nie každé porušenie povinností zo záväzku alebo inej povinnosti stanovenej v Obchodnom zákonníku spôsobí škodu. Povinný subjekt môže porušiť viac povinností, ale nie každé porušenie povinnosti je v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou, pretože škoda nebude následkom (dôsledkom) porušenia povinností.

36. Žalobca si v konaní uplatnil voči žalovanému náhradu škody, preto odvolací súd v zrušujúcom uznesení vyslovil, aké predpoklady pre priznanie nároku na náhradu škody zákon vyžaduje. Ak je ich splnenie požadované zákonom kumulatívne a súd zistí nesplnenie čo i len jedného z predpokladov, postačuje, ak súd následne vysvetlí, ktorý z týchto predpokladov nebol splnený, nakoľko pre nesplnenie čo i len jedného z predpokladov nie je možné nárok na náhradu škody priznať. Rozsudok súdu prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu neobsahoval žiadne vysvetlenie, prečo súd prijal záver, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu právnej povinnosti, a že neboli preukázané skutočnosti, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie neodôvodnil, podľa čoho prišiel k záveru, že existuje príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody, z ktorého dôvodu bol povinný odvolací súd doplniť dokazovanie na zistenie uvedených skutočností nariadením pojednávania.

37. Ani po opätovnom výsluchu žalobcu a jeho právneho zástupcu odvolací súd nemal preukázané skutočnosti tvrdené žalobcom v žalobe. Žalobca jednak nepreukázal porušenie záväzkového vzťahu zo strany žalovaného tak ako to predpokladá zákon pri nároku na náhradu škody, keď je pravdou, že odovzdal žalovanému predmetné motorové vozidlo za účelom opravy, ale žalovaný opravu vykonal, čo preukazuje aj uhradená faktúra zo strany poisťovne, ktorá za opravu motorového vozidla žalobcu uhradila žalovanému sumu 11.026,44 eur, keď podľa oznámenia spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. na č. I. 18 spisu oznámila žalobcovi, že škodu na jeho vozidle likvidovala podľa doložených dokladov za opravu s tým, že po odpočítaní DPH a spoluúčasti poukázali sumu 11.026,44 eur na účet opravcu v peňažnom ústave a sumu 76,--eur a 165,95 eur za prenájom vozidla poukázala poisťovňa na účet žalobcu. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd nestotožnil s tvrdením žalobcu, že motorové vozidlo nebolo riadne opravené, z ktorého dôvodu si ho od žalovaného neprevzal. Nestotožnil sa ani s námietkou žalobcu, že faktúra zo strany žalovaného bola vystavená dňa 5.2.2014 a hneď dňa 6.2.2014 poisťovňa žalovanému sumu za opravu vozidla uhradila, keďže bolo právom poisťovne uhradiť predmetnú faktúru ihneď po vykonaní opravy, preto je táto námietka žalobcu právne irelevantná. Čo sa týka výšky škody, ktorú si uplatňoval žalobca, dospel preskúmaním veci odvolací súd k záveru, že tento nepreukázal skutočnú výšku škody, pretože si jednak uplatňoval akontáciu zaplatenú vo výške 8.400,--eur, následne 14 splátok spolu vo výške 4.954,18 eur, náklady súvisiace s predčasným ukončením leasingovej zmluvy vo výške 959,20 eur, pričom nevedel zodpovedať na otázku, či pri vyčíslení náhrady škody zohľadnil aj to, že mu spoločnosť Volkswagen finančné služby slovensko, s. r. o., v rámci zápočtu poistného plnenia k zmluve o Autokredite č. XXXXXX uhradila sumu 5.139,98 eur a tiež skutočnosť, ktorú uviedol na pojednávaní pred odvolacím súdom, že vrátený vrak motorového vozidla odpredal za sumu cca 2.000,--eur.

38. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nepreukázal jednak to, ktorú konkrétnu povinnosť zo záväzkového vzťahu so žalobcom žalovaný porušil, nepreukázal príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a porušením povinnosti s tým, že existenciu týchto predpokladov musí preukázať žalobca ako poškodený. Nepreukázal, že motorové vozidlo nebolo riadne opravené, čo popiera aj uhradenie faktúry za opravu motorového vozidla spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., keď motorové vozidlo evidentne opravené bolo, napriek tomu si ho žalobca neprevzal, až došlo následne v areáli žalovaného k požiaru. Tiež nepreukázal, že by vady vozidla reklamoval, čo bolo jeho povinnosťou v prípade, ak s opravou nebol spokojný a nepreukázal ani dôvodnosť svojho nároku na náhradu škody spojeného so zabezpečením náhradného vozidla vo výške 5.031,--eur, ktorú sumu mal uhradiť spoločnosti, ktorá mu náhradné vozidlo prenajala, keď nepreukázal, že by mal žalovaný povinnosť žalobcovi náhradné motorové vozidlo zabezpečiť, najmä keď, ako vyplýva z oznámenia Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. zo dňa 6.2.2014,

ktorá žalobcovi oznámila, že mu sumu 165,95 eur za prenájom vozidla poukázala na jeho účet, teda žalobca mal uhradený aj prenájom náhradného vozidla vo výške dohodnutej v poisťnej zmluve.

39. Ako už bolo vyššie konštatované, ak zákon požaduje splnenie predpokladov na náhradu škody kumulatívne a ak súd zistí nesplnenie čo i len jedného z predpokladov, nie je možné nárok na náhradu škody priznať. V tomto prípade, ale odvolací súd konštatuje, že žalobca nepreukázal žiadny z predpokladov náhrady škody voči žalovanému, preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 388 CSP zmenil a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

40. Odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie aj v časti výroku, ktorým rozhodol, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi 100% trov konania, a to podľa ust. § 396 ods. 2, v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v konaní pred súdom prvej inštancie.

41. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1, v spojení s § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 tak, že žalovaný, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

42. O výške náhrady trov konania pred konaním pred súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia podľa ust. § 262 ods. 2 CSP.

43. Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).